

פרשת יתרו

והודעת להם את הדרך ילכו בה (יח, כ)

גמרא בבא קמא (דף ק"עמוד א") דרשו חז"ל: "ילכו" זו ביקור חולים.

פעם אחת נזדמנו הצדיקים רבי פנחס מקוריץ ורבי יעקב משפיטובקא לעיר פלונית.

כאשר שמעו בני העיר כי הצדיקים המפורסמים נמצאים בעירם שיחרו הכל לפתחיהם כדי לקבל ברכה, ותור ארוך השתרך בפתח האכסניה שבה התארחו.

בין הבאים הייתה אשה אחת מרת נפש וכאשר נכנסה אל חדרם של הצדיקים פרצה בבכי מר. מה לך? שאלו השניים. סיפרה האשה כי בן יחיד יש לה ומזה כמה חודשים שהוא חולה במחלה שונה ומשונה. הרופאים נלאו מלמצוא לו תרופה ומצבו הולך ומדרדר וכבר אינו יכול לרדת ממיטתו, לכן שטחה את בקשתה לפניהם שיעתירו בעדו בתפילה ויתרפא.

כאשר שמעו שני הצדיקים את סיפורה של האשה גמרו אומר פה אחד לבוא ולבקר את החולה.

אמרו ועשו. כאשר הגיעו השניים אל ביתה של האשה ישבו על יד מיטת חוליו של הבן שעה קצרה והתעניינו במצבו. לבסוף קמו השניים ואמרו לחולה: הנה קיימנו אנחנו אצלך מצוות ביקור חולים ועכשיו קיים נא אתה בנו מצוות הכנסת אורחים ולווה אותנו בדרכנו החוצה.

הדבר נראה היה כבלתי אפשרי, אולם למרות זאת התחזק החולה, בקושי רב קם ממיטתו וליווה את האורחים רמי המעלה אל הדלת. והנה בכל פסיעה ופסיעה הרגיש כי כוחותיו שבים אליו ועד שהגיעו אל הדלת חזר לאיתנו לגמרי!

מקור: וקראת לשבת עונג